

Til samme Paragrafs Stk. 6 skal man, idet man i øvrigt maa bemærke, at det, af systematiske Grunde findes uheldigt, at man i Kommunehjælpsafsnittet indføjer Bestemmelser om Retsvirkninger af Særhjælp, jfr. § 306, Stk. 2, bemærke, at det, naar Valgretsfortabelse knyttes til Særhjælp, ogsaa i selve Lovteksten bør anføres, at paagældende ved Tilbagebetaling af denne Særhjælp kan fri sig for valgretsfortabende Virkning; Stk. 6 nævner nu alene Ordet Kommunehjælp.

Med Hensyn til den nu foreslaaede Tekst til § 307 skal man udtale, at man finder, at de nye Regler vil komme til at ramme betydeligt haardere end hidtil og det i Tilfælde, hvor der ikke synes at være nogen Tilskyndelse til at betage de paagældende deres Valgret.

Til § 307, Stk. 2, Nr. 1, skal man udtale, at de Ændringer, der er sket i Formuleringen under Behandlingen af det oprindelige Forslag, tyder paa, at den valgretsfortabende Virkning først skal indtræde, naar en Person i 12 sammenhængende Maaneder har modtaget Kommunehjælp til Underhold, og at den ham ydede Kommunehjælp inden for 18 Maaneder skal have udgjort et Beløb, der svarer til Invaliderentebeløbet. Bemærkningerne til Lovforslaget synes at give en anden Forklaring, og det henstilles derfor, at Teksten affattes saaledes: „Naar en Person inden for et Tidsrum af 18 Maaneder i 12 sammenhængende Maaneder har modtaget Kommunehjælp til Underhold, og Kommunehjælpen til Underhold i alt har udgjort et Beløb, der svarer til den i § 297, Stk. 1, angivne Grænse for Kommunehjælpens Størrelse“.

Naar der i § 307, Stk. 2, Nr. 3, fastsættes en Regel om Virkningerne af et Børneværnsbidrag, paalagt efter § 7, Stk. 3, finder man Anledning til at henstille, at Ministeriet anmodes om at anlægge en saa lempelig Fortolkning som muligt af Begrebet: Forsørgerens Samliv med Barnet. For saa vidt der statueres at have været Samliv mellem Forsørgeren og Barnet ved dettes Anbringelse under Børneværnsforsorg, skal Bidraget fastsættes efter paagældendes Bidragssevne, i modsat Fald efter § 7, Stk. 3, og da altid med Normalbidraget, det vil sige uanset paagældendes eventuelt manglende Evne til at betale. Hvor en Person overhovedet har vist virkelig Interesse for sit Barn paa det Tidspunkt, da det maa anbringes under offentlig Forsorg, f. Eks. ved efter Evne at betale for Barnet eller dog besøge det eller korrespondere med det, finder man det haardt uden Bedømmelse af Betalingsevnen at paalægge Bidrag; men endnu haardere vilde det virke, naar Bidraget efter den nye Regel i § 307 ret hurtigt medfører valgretsfortabende Virkning, uden at det altid vil være muligt at bringe Fritagelsesbestemmelsen i Stk. 6 i Anvendelse.

Regelen i § 307, Stk. 2, Nr. 5, er for snæver. Den omfatter kun Enker og Enkemænd, men der kan være akkurat samme Grund til at lade fraskilte, fraseparerede eller ugifte Kvinder, der sidder med Børn, hvortil de faar Børnebidrag og hertil maa have nogen supplerende Hjælp, være fritaget for valgretsfortabende Virkning, især hvor de har en større Børneflokk.

I § 307, Stk. 6, burde det ved en Tilføjelse understreges, at Personer, som ikke er skikket til erhvervsmæssigt Arbejde, foruden invaliderede og syge, især saadanne, som er kommet over Midten af 50erne, og som Hjælpekassen i sin Tid skulde holde fri af Fattigvæsenet, og ikke helt unge Kvinder med flere Børn (især naar disse er smaa), kan fritages for Fattighjælpsvirkning. Det foreslaas derfor, at man fra Linie 3 ændrer Bestemmelsen saaledes: „for saa vidt Uskikkethed til erhvervsmæssigt Arbejde — paa Grund af Alder eller Forsørgerbyrder eller langvarig Sygdom o. s. v.“.

I § 307, Stk. 8, mangler man en Bestemmelse om Forholdet til Refusion fra den retlige Opholdskommune.

Endelig skal man gøre opmærksom paa, at det formentlig maa blive den sidste retlige Opholdskommune, der skal drage Omsorg for, at Retsvirkningerne ogsaa indtræder under Hensyntagen til Hjælp ydet i andre Kommuner, og det vil medføre et betydeligt Merarbejde for Kommunerne at holde sig underrettet fuldt ud om Tilflytteres Understøttelse i det sidste Par Aar.

Med Hensyn til § 308 finder man det som tidligere anført uheldigt, at Amtmandens Nægtelse ikke kan indbringes for Ministeriet. Man vil finde det rimeligt, at man overhovedet undlod Amtmandens Godkendelse. Det er i øvrigt